

Svētais AKVĪNAS TOMS (1225–1274)

SUMMA THEOLOGICA SUPPL. QU. 39,1
Teoloģijas summa, pielik. jaut.

Sievietes nevar pārstāvēt Kristu

Respondeo dicendum, quod quaedam requiruntur in recipiente sacramentum, quasi de necessitate sacramenti; quae si desint, non potest aliquis suscipere neque sacramentum neque rem sacramenti. Quaedam vero requiruntur non de necessitate sacramenti, sed de necessitate praecepti, propter congruitatem ad sacramentum; et sine talibus aliquis suscipit sacramentum, sed non rem sacramenti. Dicendum ergo quod sexus virilis requiritur ad susceptionem ordinum, non solum secundo modo, sed etiam primo. Unde etsi mulieri exhibeantur omnia quae in ordinibus fiunt, ordinem tamen non suscipit, quia cum sacramentum sit signum, in eis quae in sacramento aguntur, requiritur non solum res, sed significatio rei, sicut dictum est in extrema unctione requiri quod sit infirmus, ut significetur curatione indigens. Cum igitur in sexu faemino non possit significari aliqua eminentia gradus, quia mulier statum subjectionis habet, ideo non potest ordinis sacramentum suscipere. Quidam autem dixerunt quod sexus virilis est de necessitate praecepti, sed non de necessitate sacramenti, quia etiam in Decretis fit mentio de diaconissa et presbytera. Sed diaconissa ibi dicitur quae in aliquo actu diaconi participat, scilicet quae legit homiliam in ecclesia; presbytera autem dicitur vidua, quia presbyter idem est quod senior.

<http://www.corpusthomisticum.org/>

Es atbildu, ka sakmenta saņēmējam ir nepieciešamas noteiktas lietas, tādas kā sakmenta prasības, un, ja to nav, cilvēks nevar saņemt nedz sakmentu, nedz pašu sakmenta sniegto lietu. Un vēl citi apstākļi ir nepieciešami nevis kā sakmenta prasības, bet tā likumības prasības, jo atbilst sakmentam. Un bez tām cilvēks saņem sakmentu, bet ne sakmenta lietu. Līdz ar to mēs varam teikt, ka vīrieša dzimums ir nepieciešams garīdznieka amata iegūšanai ne tikai pēc otrā prasību veida, bet arī pēc pirmā. Tātad, pat ja sieviete izdarīts viss, ko dara, kad iesvēta priestera amatā, amatu tomēr viņa nav saņēmusi, jo, tā kā sakments ir zīme, visās sakmentālajās darbībās ir nepieciešama ne tikai lieta, bet arī lietas nozīme. Tā jau tika teikts (32,2), ka pēdējā svaidīšanā ir vajadzīgs, lai būtu slimais, kas dotu zīmi, ka ir nepieciešamība pēc dziedināšanas. Un tātad, tā kā sievietes dzimumam nav iespējams dot zīmi par augstāku pakāpi, jo sieviete ir pakļautības stāvoklis, viņa nevar saņemt priestera sakmentu. Daži ir teikuši, ka vīrieša dzimums ir nepieciešams nevis sakmenta valīdumam, bet likumībai (priekšrakstu dēļ, nevis sakmenta dēļ). Jo arī pāvesta dekretālījās (cap. Mulieres dist. 32; cap. Diaconissam, 27, qu.i) esot minētas diakones un prezbiteres. Taču par diakonēm te sauktas tās, kuras dalēji veic diakona pienākumu, proti, lasa draudzē homīlijas. Savukārt par prezbiterēm tiek sauktas atraitnes, jo presbyter ir tas pats, kas "vecais".

No latīnu valodas tulkojusi mag.theol. Laura Hansone